

letnik XXXIX

1. januar / prosinec 2018

št. 1

GLEJTE, VSE DELAM NOVO! (Raz 21,5)

Jezus nam s svojim prihodom, rojstvom na svet, obljublja, da je z nami. Tudi vsak dan novega leta bo tu za nas, če Ga bomo le sprejeli. Vabi nas, da pogledamo na prehojeno pot in da smo hvaležni za tisoče stvari, ki se nam zdijo same po sebi umevne. Le v veliki hvaležnosti za vse pre-jeto bo lahko On tudi v mojem in tvojem življenju vse delal novo.

*Po navadi ljudje v začetku novega leta radi delamo različne dobre sklepe. Velikokrat žal ostane le pri dobrih željah, njihove uresnitve pa ni. Mene nagovarja papež Frančišek, ko me opominja na osnovne tri besede, ki gradijo odnose v družini in družbi: **prosim, hvala in oprosti.***

Naj bo to naš dober sklep v tem novem letu, da bomo te besede med seboj čim večkrat uporabili.

Želim vam vztrajnega iskanja, iskrenega zaupanja in odkrivanja vedno novega, boljšega, bolj božjega sveta.

Andreja Žakelj

»GOTOVO JE DOBER! TAKO SO REKLI NA TV!«

Takšen odgovor je bil eden najpogostejših po končanih volitvah, kjer je bil izvoljen človek, za katerega je večina osebno dvomila, da je primeren kandidat, a ko so obkrožali številko pred imenom, jim je iz podzavesti potuhnjeno "prišla na plan" podoba uglajenega, prijaznega, smehljajočega se gospoda, kakršno so zadnje dni nešteto krat videvali na TV, plakatih, letakih in v časopisih. In so ga obkrožili!

Ljudje še zmeraj ne verjamejo, kako velik vpliv in moč imajo danes sredstva družbenega obveščanja. Časi, ko je novica rabila več mesecev, da je dosegla oddaljenega naslovnik, so nam nepredstavljeni. Danes ne le da spremljamo novice, smo dobesedno del njih: v živo gledamo prenose reševanj ob nesrečah, vojne na prvih bojnih črtah, življenje neznanih živali sredi pragozda, papeževe nagovore pri jutranji maši, uspehe in razočaranja športnikov ...

Mediji te lahko v nekaj minutah naredijo iz nič za svetovno "ikono" ali pa za največjega lopova in te dobesedno tudi uničijo in pokončajo. Zato je etičnost najpomembnejši kriterij, ki bi mu morali slediti vsi! Najpomembnejše naloge vseh javnih občil so: objektivno informiranje, izobraževanje in vzgoja. Ob današnji veliki medijski ponudbi se zato zastavlja vprašanje, ali smo zaradi tega kaj bolj(ši) ljudje, bolj povezani. Ali zato kaj bolj čutimo s temi, katerih usode lahko spremljamo vsak trenutek? Žal ne! Odtujenosti in izločenosti so danes večje kot kdajkoli in mediji so zaslužnili del svojih uporabnikov do te mere, da se z njimi ukvarja tudi uradna medicina.

Med tistimi, ki so se že na samem začetku, ko si niti predstavljati niso mogli, kam bo peljal razvoj, dobro zavedali moči in dosega medijev, je bila tudi Cerkev. Eden prvih dokumentov 2. koncila je bil ravno o medijih in njihovem pomenu. Imenovali so jih »čudovite iznajdbe tehnike, ki jih je ... v našem času človeški razum z božjo pomočjo povzel iz stvarstva«. In kako se je v tem Babilonu ponudbe in povpraševanja znašla slovenska Cerkev? Imajo naši škofje posluš zanje? Kako jih sprejemajo? Zdi se mi, da še zmeraj ne vedo, kaj storiti ob "hitro bežečih vagonih vlaka" novih medijskih ponudb. Zgleda, da je strah pred napačnimi odločitvami (pre)velik. Mislim, da ne bi smeli le čakati in gledati, kaj bodo storili drugi. Končno bi se morali zavesti, kolikšna je tudi pozitivna, oznanjevalska moč teh istih medijev.

Naloga nas kristjanov je, da se poučimo o teh novih možnostih in se ne pustimo zapeljivati manipulacijam in pristranskemu poročanju. Kljub vsemu moramo zaupati, da tudi preko medijskih "polj" veje Sveti Duh – če ne po drugih, pa naj po nas! Kot kristjani smo pri tem v veliki prednosti. Imamo jasno in nedvoumno merilo in vodilo pri podajanju informacij: Božja beseda, ki je (hvala Bogu) ni mogoče prilagajati za dnevne potrebe. Samo tako se ne bomo balli interneta, 'fejsbuka', napadalnih člankov, ponižujočih protiverskih dogodkov, ki jih sprevrženo oglašujejo za umetnost, provokativnih, primitivnih izzivanj in napadov na naše krščanske vrednote in dediščino naših prednikov.

Zato vas vabim k spremljanju naših župnijskih glasil in k sodelovanju pri njih. Z Glasom sv. Martina vas mesečno informiramo o dogajanju v župniji. Za informacije o raznih dogodkih in drugih pomembnih novicah nam služi spletna stran župnije (<http://www.zupnija-ziri.si/>). Dnevne novice o življenju župnije in slovenske Cerkve, kratke takojšnje reportaže o dogodkih, povezanih z našo župnijo in dnevni napovedniki, duhovne misli ... pa so na voljo na naši 'fejsbuk' strani (<https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/>). Vsak od teh medijev vam skuša posredovati veselo krščansko oznanilo s sredstvi in na načine, ki so nam danes na voljo. Veseli bomo vašega sodelovanja in odzivov ter dobronamerne kritike, ki nam bodo v pomoč, da bomo lahko še boljši.

ZAKAJ SEM SE ODLOČIL, DA BOM MINISTRANT?

Vsako leto na praznik Brezmadežne Device Marije med ministrante sprejmejo nekaj novih. Letos jih je bilo pet. Maja Andreuzi se je z njimi pogovarjala in jih vprašala, zakaj so se odločili za to službo.

Jakob Andreuzi:

Da bom ministrant, sem se odločil zato, da služim Bogu in da pomagam g. župniku in g. pomočniku. Tudi sv. maša mi hitreje mine, kot če bi sedel v klopi.

Na sprejem sem se pripravljaj skoraj eno leto. Pri vsaki maši sem se nekaj naučil. Najprej sem se naučil, kako se uporablja pateno, zatem pa še vse druge stvari.

Na praznik Brezmadežne Device Marije 8. 12. 2017 sem bil poleg Urbana, Mihaela, Jana in Tadeja sprejet med ministrante. K sveti maši sem prišel kot navaden fant, odšel pa kot ministrant. Maša je bila zelo lepa. Po maši pa smo imeli še torto, ki jo je spekla mamica novega ministranta. Bila je zelo dobra.

Za konec pa še izjava mojega malega bratca Lovra med mašo: »A Jakob pa ima kar službo, jaz pa ne? :)«

Izjave novih in nekaterih starejših ministrantov:

Urban Zavrl: »Ker je 'fajn'.«

Mihael Praznik: »Ker mi je 'fajn' pa brata sta tudi že ministranta.«

Jan Praprotnik: »Ker je lepo služiti Bogu.«

Tadej Filipič: »Ker se mi je zdelo dobro in da kaj delaš.«

Nejc Jesenko: »Da lahko med mašo kaj delam.«

Jure Stanonik: »Ker se je boljše sprehajat' med mašo, kot pa sedet'.«

Matija Pagon: »Vsi moji bratje so že ministranti in ker je 'fajn', da med mašo kaj migaš in ne sediš samo v klopi.«

Domen Trček: »Zato, ker se mi ni dalo sedeti v klopi.«

Tilen Kunc: »Zaradi veselja.«

VERSKA STATISTIKA ŽUPNIJE ŽIRI V LETU 2017

KRSTI: Starši ste prejem zakramenta svetega krsta omogočili in obljubili versko vzgojo 25 otrokom: 10 deklicam in 15 dečkom (preteklo leto 34 otrokom). Od teh jih je bilo 13 iz cerkvenega zakona, 1 iz civilnega in 11 iz nezakonske skupnosti. Starši so za svoje otroke izbrali naslednja imena: Matija, Aljaž, Brina, Klara, Jakob, Tine, Žan, Maruša, Matej, Wendy, Linda, Ela, Lili, Luka, Matic, Luna, Nik, Lars, Nejc, Matevž, Adam, Aljaž, Vid, Kiar Kai, Pika, Anja, Sara in Neja. **Botri** so zgled in verska opora otroku (in staršem), zato more biti boter le tisti, ki je povezan z Bogom in s Cerkvijo po molitvi in zakramentih (spoved, nedeljska maša, sveti zakon ...). Krščeni smo spodbuda na poti vere novim rodovom!

POROKE: V letu 2017 sta sveti zakon doma sklenila samo 2 para (preteklo leto 7). V drugih župnijah se je v lanskem letu poročilo 14 naših župljanov (preteklo leto prav tako 14). S tem so povabili Boga v svoj odnos – ga 'postavili na skalo'. »*Veliko poslanstvo družine je: narediti prostor Jezusu, ki prihaja, sprejeti Jezusa v družino, v osebi otrok, moža, žene, starih staršev – kajti Jezus je tam*« (papež Frančišek). Bogu hvala za vse iskrene in pogumne, ki sprejmete, v zvestobi čuvate in živite Ljubezen ... konkretno v vašem življenju!

POGREBI: Pokopanih je bilo 32 naših župljanov: 18 moških in 14 žensk (preteklo leto 51). Civilnih pogrebov v naši župniji je bilo to leto 9. Najstarejši faran je imel 100 let, najmlajši je bil mrtvorojen. Žarnih pokopov je bilo 24 (preteklo leto 44), s krsto pa 8 (preteklo tudi 8). Previdenih (so prejeli zakramente za umirajoče) je bilo 17 župljanov (preteklo tudi 17), neprevidenih (brez zakramentov) pa 15 (preteklo leto 34). Škoda je, da odlašamo z zakramenti in brez Božje pomoči vstopamo v večnost. Domači ste lepo povabljeni, da poskrbite za zakramentalno življenje vaših domačih.

OBHAJILO: V tem letu je bilo podeljeno 40.500 obhajil (preteklo leto 39.000). K prvemu svetemu obhajilu je pristopilo 28 tretješolcev (preteklo leto 37). Obhajilo je Jezus, ki se nam podarja. Nevredno prejemanje obhajila je nedopustno (npr. ob pogrebi, za praznike) od ljudi, ki niso cerkveno poročeni, niso *redno* pri nedeljski maši in niti enkrat na leto pri spovedi. Prav tako nerazumljivo in žalostno pa je, če kdo zelo poredko prejema Kruh Življenja. Tak kristjan s tem siromaši najbolj samega sebe, pa tudi druge (kot človek, ki ne bi užival hrane) hira. Bog – Ljubezen pa je tu za nas.

BOLNIŠKO MAZILJENJE: V tem letu je prejelo bolniško maziljenje 49 župljanov (preteklo leto 55). Za prve petke duhovnika redno obiskujeva 18 župljanov (bolnih in starejših je sicer precej več). Včasih je komu nerodno povabiti duhovnika, čeprav le-ta prinaša Boga, ki odpušča, kreпча in odrešuje bolnega/ostarelega. Duhovnik ne prinaša smrti, ampak Življenje – Boga! Tako lepo je, ko domači redno (*mesečno*) omogočite svojim, da se spravijo z Bogom in ga prejmejo v obhajilu ter doživijo Božjo bližino (najdragocenejši dar).

(nadaljevanje na strani 8)

MAŠNI NAMENI ZA JANUAR IN ZAČETEK FEBRUARJA

27 SOBOTA	sv. Angela Merici, ustanoviteljica uršulink	8 ⁰⁰ † Antonija in Leopold Pivk; † Valentin Zdravko Pišljar; † Rudolf in Frančiška Kristan
28 NEDELJA	4. NEDELJA MED LETOM NEDELJA SVETEGA PISMA	7 ⁰⁰ † Matej Žakelj in za zdravje; za župljane 9 ⁰⁰ † Alfonz Zajec, 30. dan; † Mirko Košir (Tabor 8), obl.; † Franc in Marija Reven
29 PONEDELJEK	sv. Valerij, škof	18 ⁰⁰ † Justina Derlink; † Roza in Ivan Stanovnik † Rado in starši Burnik (Igriška)
30 TOREK	sv. Martina, mučenka	7 ⁰⁰ za blagoslov družin; po namenu (A)
31 SREDA	sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev	18 ⁰⁰ † Franc in Doroteja Buh † starši in brat Pivk (Osojnica)
1 ČETRTEK	sv. Brigita Irska, opatinja	7 ⁰⁰ za nove duhovne poklice 18 ⁰⁰ NA DOBRAČEVI: † Cecilija Jereb (Selo 97), obl. † Francka in Janez Vončina
2 PETEK	JEZUSOVO DAROVANJE (SVEČNICA); prvi petek	8 ⁰⁰ † Ciril Alič 18 ⁰⁰ † Jože Poljanšek, obl., in Iztok
3 SOBOTA	sv. Blaž, škof in mučenec prva sobota	8 ⁰⁰ † Pavla in Franc Modrijan ter Andreja Mlakar † Martin Frelih ml.
4 NEDELJA	5. NEDELJA MED LETOM	7 ⁰⁰ † Tadej Vegelj; za župljane 9 ⁰⁰ † Kristina in Pavel Pivk

Uradne ure župnijske pisarne so vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ in vsak petek od 16⁰⁰ do 17³⁰.
✉ andrej.jemec@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>, <https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/>
☎ župnik Andrej Jemec: 040 395 979; ☎ duhovni pomočnik Jakob Kralj: 031 850 443

ŠTEVILO NEDELJNIKOV: Vseh prebivalcev naše župnije je okrog 5.100, od tega 4.500 katoličanov. Pomladansko štetje nedeljnikov: 799 (210 moških, 343 žensk in 246 otrok). Jesensko štetje nedeljnikov: 729 (222 moških, 303 ženske in 204 otrok). Nedelja je središče življenja vsakega kristjana, s katero pokažemo, kako imamo radi Boga. Zato nam nedeljska sveta maša ne sme biti nikoli odveč. Verni, ki poznate ljubezen, ki jo ima Bog do nas, to radi tudi pokažete (tako je tudi med ljudmi, ko imamo nekoga radi). Bogu hvala za vse, ki Bogu izrekate svoj 'DA' in ste posredniki milosti tudi za one, ki ga ne poznajo ali so se obrnili proč od njega. Kako veliko poslanstvo imamo!

ZA NAŠO ŽUPNIJO POMEMBNI DATUMI V LETU 2018:

- slovesnost svete birme: 8. aprila, ob 11⁰⁰;
- slovesnost prvega svetega obhajila: 22. aprila, ob 9⁰⁰;
- otroški poletni oratorij: 25.–29. junij;
- mašniško posvečenje Marka Mrlaka: 29. junija, ob 9⁰⁰;
- nova maša Marka Mrlaka: 8. julija, ob 14⁰⁰;
- nagradne počitnice ministrantov ter otroškega in mladinskega pevskega zbora v Izoli: 15.–18. avgust.

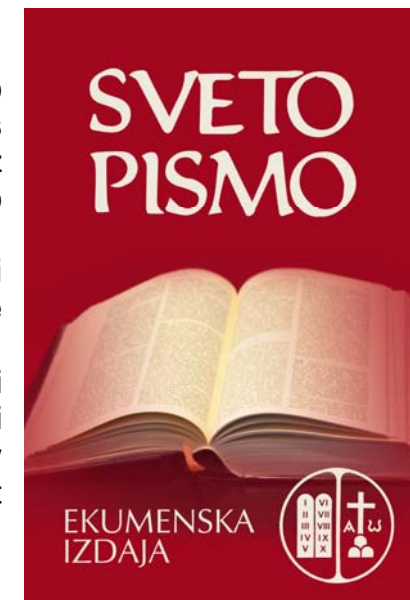

SVETOPISEMSKI MARATON

Zadnjo nedeljo v januarju praznujemo nedeljo Svetega Pisma – žive Božje Besede. Ta nedelja nas vabi, da še bolj prisluhujemo Besedi, ki prihaja iz Božjih ust. Še bolj pomembno pa je, da to Besedo upoštevamo v vsakdanjem življenju.

Tudi letos bomo pripravili mini Svetopisemski maraton v naši župniji, ki nam bo Božjo Besedo še bolj približal. Maraton bomo začeli v soboto, 27. januarja, s sveto mašo ob 8⁰⁰ v kapeli ter ga zaključili v nedeljo, 28. januarja, s sveto mašo v župnijski cerkvi. Med tem se bomo vse generacije župljanov zvrstile ob branju Svetega Pisma. Povabljeni ste kot bralci ali kot poslušalci Božje Besede!

Naj božja Beseda postane moj domači vsakdan!

PO LURDU IN FATIMI ŠE MEĐUGORJE

... Ni lepega gozda, kot smo ga vajeni od doma. Petek je, dan Jezusove smrti. V avtobusu pojemo in molimo križev pot. Skozi vasi nas spremljajo džamije s svojimi stolpi, katoliške cerkve ne vidim. Mnogo je še porušenih hiš. Molimo za mir, za vse vojne žrtve in za vse žrtve prometnih nesreč.

Prispemo se v Mostar. Za ogled mostu ni časa. Vemo, da so prvega zgradili Turki, Srbi pa so ga med zadnjo vojno porušili. Po vojni so postavili novega. Most loči na levi strani reke muslimane, na desni pa katoličane. Ustavimo se in si ogledamo mostarsko stolnico, ki pa je bila v zadnji bosanski vojni zelo poškodovana. Mimogrede smo videli tudi spomenik iz 2. svetovne vojne Most na Neretvi, kjer je potekala znamenita bitka na Neretvi.

Pot nadaljujemo proti Međugorju. Spet je z nami spet g. Uran. Izmenično se seli iz enega avtobusa v drugega, v vsakem je nekaj časa. Pogrešamo ga, kadar ni pri nas. Je drugačno razpoloženje, ko je z nami. Takrat je avtobus dvakrat poln. Razlaga nam resnice o Mariji. Zelo jo časti. Vliva nam upanje v vero, moč in ljubezen v Marijo, Jezusa in Boga. Pripravlja nas na srečanje z Marijo v Međugorju. Med vožnjo opazujem vasi in naravo. Ves čas vidimo ogromno muslimanskih pokopališč, sledove zadnje vojne. Žalostno!

Prispemo v Međugorje. Že pri vhodu v mesto nas na krožišču pozdravi Marijin kip. Kar toplo je pri srcu, ravno tako, kot kadar te na cesti pozdravi prijazna znanka. V hotelu nas že pričakujejo, že nekoliko zamujamo. Takoj nam postrežejo kosilo, nato se razporedimo po sobah, ob petih pa gremo k Mariji v cerkev. Molimo rožni venec, nato je sveta maša. Ravno pred mašo izvemo tragično novico, da je enemu od romarjev doma umrla žena.

Tretjega dne se takoj po zajtrku odpravimo na Križevac. Nekaj kilometrov se peljemo z avtobusom, nato pa pešačimo po zelo strmem pobočju in kot gamsi skačemo s skale na skalo. Do vrh hriba so postaje križevega pota, ki se te dotaknejo z vso človeško majhnostjo, ki jo občutiš na tej poti. Med nami so stari, mladi, polni moči, pa tudi invalidi, ki jih podpirajo in vodijo zdravi, močnejši. Po ostrem kamenju hodijo tudi boski, z ranjenimi nogami. Ko vidim bosega mladega fanta, starega okoli 20 let, pomislim, kaj ga žene v to dejanje. Morda moli in prosi za pošteno dekle, morda za starše, brate, sestre, morda že za otroka ali mogoče za domovino? Toliko ljudi moli, prosi, veruje. Dve uri, pa smo na vrhu pri križu, ki je bil postavljen leta 1933 v spomin na 1900-letnico Kristusove smrti.

Do vrha smo pri postajah zmolili rožni venec in med postajami še očenaše in zdravamarije. Ker sem težko hodil, mi je prišel na misel del besedila iz pesmi *K tebi želim moj Bog ... Težka je pot v nebo, strma zelo ...* Na vrhu pri križu smo prejeli še blagoslov. Tudi pot navzdol je bila kar zahtevna in težka, zato se je spodaj v gostilni zelo prileglo pivo. Popoldne pa smo šli še na Crnico, kraj, kjer se je Marija največkrat prikazala otrokom.

Tam stoji zdaj njen kip. Ljudje stojijo in klečijo okrog njega, molijo in prosijo, mogoče se kdo tudi zahvaljuje za prejete darove. Vsak izmed nas ima svoje želje in potrebe. Oči vseh so uprte v Marijo, tudi moje in ženine. Danes je za naju še posebno težak dan. Na današnji dan leta 1975 nama je umrl enajstmesečni sin Peter. Od tega je že 42 let, a spomini so še živi, sveži in boleči. Pomislim: »Saj mu je bolje v nebesih, kot bi mu bilo tukaj!« Ne kaževa bolečine na zunaj, v srcu pa še zmeraj boli. Vidim ljudi s solznimi očmi, nekateri jokajo na glas, Bog ve, kaj so hudega doživeli. Tiho, brez besed, se spustimo po ostrih skalah v dolino, vsak s svojimi mislimi in spomini.

Po vrnitvi k cerkvi greva z ženo še na obisk k Vstalemu Kristusu v parku. Iz noge mu solzi neznana tekočina. Polno ljudi ga objema in moli krog njega. Tu se spomnim prijatelja Toneta, ki mi je pred odhodom v Međugorje dejal: »Veš, meni ljudje pravijo: pa po kaj vedno hodiš na ta romanja. Jaz pa jim odgovarjam: Jaz že vem, po kaj. Za Boga in Marijo imam vedno veliko prošenj in še več zahval!« (Pred leti se mu je sin prevrnil s traktorjem in po čudežu ostal živ.) Sledila je sveta maša, nato pa smo se vrnili v hotel. Zjutraj četrtega dne je žena že pakirala v kovček, ko se je oglasila budnica na hodniku. G. Šket je s kitaro in pesmijo prepeval jutranjice, spremljala ga je ga. Julijana s še nekaterimi. Ravno tako kot prejšnje jutro. Po zajtrku smo odrinili proti domu. Ob cesti smo se ustavili pri prodajalcu mandarin. Imeli smo priliko za nakup. Na desni so nas pozdravljali slapovi Kravice. Na avtobusu je g. Uran molil, pa tudi nekaj šal je povedal, skratka, vsi smo bili veselo razpoloženi.

(se nadaljuje) Janez Stanonik

OBISK SVETEGA MIKLAVŽA

V sredo, 6. 12. 2017, smo z velikim veseljem pričakali svetega Miklavža. Družbo sta mu delala tudi angelčka in nam ne najbolj ljub parkelj.

Miklavž je obiskal vse otroke. Najprej se je ustavil pri najmlajših otrocih iz skupine Lunice, potem v skupini Sončki in nazadnje pri najstarejših otrocih v skupini Zvezdice. Za vsakega otroka je prebral zapis iz zlate knjige in mu nato dal darilo. Veseli smo bili tudi našega skupnega darila – novih omaric.

Maja Andreuzi

DOBROTA

Za velika praznovanja in prireditve so prostori praznično okrašeni, saj tako pripravljen prostor močno vpliva na človekovo razpoloženje. Če pri pripravi damo na razpolago svoj talent in svoj čas, to še posebno šteje. V naši župniji bo letos velika slovesnost – nova maša. Za ta veliki dogodek bodo na novo prepleskali notranjost cerkve. Žirovske klekljarice pa bodo z domiselno izdelanimi čipkami dale božjemu hramu še poseben pečat. Upajmo, da bo praznično urejena cerkev vplivala na naše doživljanje nove maše in hkrati poglobilo tudi našo vero.

»Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer jih uničujeta molj in rja in kjer tatovi spodkopavajo zidovje in kradejo; nabirajte si zakladov v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne spodkopavajo in ne kradejo.« (Mt 6,19-20)

Odlomek iz Svetega pisma lepo predstavi naše marljive klekljarice in klekljarja (Hildo Pečelin, Majdo Cankar, Milko Peternel, Anico Jankovec, Vando Slana, Marto Radej, Marinko Albreht, Ljudmilo Gladek, Meto Adam, Francko Šubic, Bernardo Filipič, Marico Albreht, Marijo Kastelec, Mimi Jesenko, Francko Pisk, Jožeta Stanonika in Branko Grošelj).

Poslušale smo svoj notranji glas in se v vsej polnosti posvetile izdelavi klekljarskih mojstrov in kot so cerkveni oltarni in drugi prti, albe, ministrantske obleke, prtički za kapelo ... Na ta način pokažemo naklonjenost in pripadnost cerkvenemu občestvu. Saj kakor je cerkev okrašena, tako tudi obleka kaže notranji odnos do Božjega, svetega.

Srečne in ponosne smo, da se je naš krajan Marko Mrlak odzval notranjemu klicu in rekel Jezusu DA. Naj ga na svoji poti življenja spremljajo klekljarski izdelki. V njih so vtkane nitke ljubezni, vere, potrpežljivosti in nitke upanja. Vse te nitke pa ponižno predajamo v Božje roke, saj le-te edine znajo pravilno prepletati vse nitke našega življenja. Bogu čast in hvala vekomaj!

Naj rodovi za nami ob gledanju naših čipk vedo, da so Žiri klekljarski kraj z dolgo tradicijo.

Branka Grošelj

